

[A. C. Mortensen.]

i vort Land. Jeg erindrer om, at det er kun mikroskopiske Forbedringer, der er sket i vort Landbrugs Økonomi, siden Formanden for De samvirkende danske Landboforeninger, det ærede Medlem af det andet høje Ting Hr. Hauch, sammen med Formanden for De danske Husmandsforeninger kom til Regering og Rigsdag og krævede Renten sat endnu $\frac{1}{2}$ pCt. ned.

Naar man tager alt dette i Betragtning, saa forekommer det mig, at det er ganske urimeligt, at Venstre paa nærværende Tidspunkt vil være med til at slaas hele denne Rentepolitik over Ende. Jeg forstaaer, at det ærede Medlem Hr. Christmas Møller glæder sig. For Det konservative Parti har det altid været Ønsket at skaffe de bedst mulige Udbytningsmuligheder for den passive Kapital til Skade for de producerende Erhverv. Men der har været andre Strømninger inden for Venstre, og derfor appellerer jeg endnu en Gang til dette Parti. Lad os se, om vi kan faa denne Sag ordnet paa et andet Grundlag. Jeg henstiller til dem at frigøre sig af Børsredaktørens Favntag, frigøre sig for dette Favntag, som de kom ind i oppe i Landstinget. Jeg siger til dem: Kast denne Haandfæstning bort og gaa paa ny ind i Arbejdet sammen med de demokratiske Partier og med Regeringen for at fortsætte Rentesænkningspolitikken! Det er det, der vil være til Gavn for de producerende Erhverv, baade i By og paa Land.

Krag: At føre en Diskussion om økonomiske Spørgsmaal med det ærede Medlem Hr. A. C. Mortensen føles som at føre en latinsk Diskussion med Per Degn. Dette kan undertiden mere et æret Publikum, men er i Virkeligheden Tidsspilde — jeg skal derfor affade fra det. Men naar det ærede Medlem staar her og fortæller os, at hele Problemets Løsning er den ganske simple, at man skulde vedtage en Lov, som fastslaar, at Indlaansrenten er $3\frac{1}{2}$ pCt., saa er dermed Rentesænkningspolitikken her i Landet fastlagt, samtidig med at man for at opnaa pantesikrede Laan i Realkreditinstitutioner fortsat betaler 5 pCt., og samtidig med at det offentlige, Stat og Kommune, naar de skal stifte Laan, fortsat betaler fra $4\frac{3}{4}$ til 5 pCt., ja, saa maa jeg sige til det ærede Medlem, at hvis han forstaaer Rentesænkningspolitik paa den Maade, han her har skildret, saa er det en Politik, som er af fuldkommen teoretisk og meningsløs Beskaffenhed og uden nogen som helst Betydning for Befolkningen. Nej, en Rentesænkningspolitik er en Politik, som bevirker

en lav Rente for Debitorerne, uanset om Laanet stiftes i denne eller hin Pengeinstitution med denne eller hin Sikkerhed. Og det er Forsøget derpaa, man gik ind for i 1933, et Forsøg, som i Januar Maaned 1935 saa fuldkomment glippede.

Rentesænkningspolitik er derfor i det ærede Medlem Hr. A. C. Mortensens Mund ikke andet end et Mundsvæjr, som maaske kan anvendes agitatorisk over for en uforstaaende Forsamling, men som enhver, der har den mindste Smule Begreb om de Problemer, vi her beskæftiger os med, kun kan skænke et Smil, samtidig med at vi dybt beklager, at Resultatet af vore fælles Bestræbelser paa dette Omraade er blevet Nul, ja maaske snarere negativt, fordi en saadan Bevægelse, naar den først er sat i Gang, men er blevet standset af modgaaende Kræfter, let slaar om i en Bevægelse i modsat Retning.

Med Hensyn til Diskussionen om de førte Samtaler skal jeg blot sige, at naar det ærede Medlem Hr. A. C. Mortensen udtaler, at *alle* var enige om, at der var naaet en Overenskomst, saa ved jeg ikke, hvem disse „alle“ er — det ærede Medlem Hr. A. C. Mortensen kan i hvert Fald ikke have noget Begreb derom, da han ikke var nærværende. Og til Indenrigsministeren maa jeg sige, at naar han bruger Udtrykket: de mellem os aftalte Forslag, er det ogsaa for vidtgaaende, thi den højtærede Minister ved særdeles vel, at det, som for mig var afgørende i denne Sag, var at faa tilvejebragt en almindelig Lettelse for det nødstedte Landbrug, saaledes at man kunde tilvejebringe større Lighed end den, der nu findes mellem dem, der har faaet konverteret, og dem, der ikke har opnaaet Konvertering, fordi de ikke fik deres Sag færdigbehandlet, inden den frivillige Konvertering standsede og den almindelige Konvertering brød sammen. Det har for mig været det væsentlige, og det findes jo ogsaa i det foreliggende Lovforslag; det findes der i en Form, som vel afviger fra den Form, Indenrigsministeren havde givet sit Forslag paa dette Punkt, men som for Debitorerne i og for sig er lige saa værdifuldt.

Den højtærede Minister siger, at jeg ikke kan mene, at det, at et saadant Beløb skal forrentes, gør det til lige saa god en Ordning, som hvis det var et Tilskud, man fik. Jeg kan blot dertil sige, at jeg tror, at Tusinder og atter Tusinder af danske Landmænd vil foretrække at forrente det Statsbidrag til denne Lettelse i Ydelsen, der her er Tale om, i Stedet for at modtage Renten som en Statsgave; derom nærer jeg ikke